

Súd: Okresný súd Michalovce
Spisová značka: 10C/133/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7714211985
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 05. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zdenko Švárný
ECLI: ECLI:SK:OSMI:2018:7714211985.16

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Michalovciach, sudca JUDr. Zdenko Švárný, v právnej veci žalobcu D. U., P. XX.X.XXXX, Y. D., O. X, zastúpeného JUDr. Emíliou Haberovou, advokátkou AK Michalovce, Fialkova 5, proti žalovanej D. U.A., P. XX.X.XXXX, Y. D., Š. XX, zastúpenej JUDr. Martinou Čelkovou, advokátkou AK Humenné, Štefánikova 22, v konaní o vydanie bezdôvodného obohatenia, t a k t o

rozhodol:

I. Súd žalobu z a m i e t a.

II. P r i z n á v a žalovanej voči žalobcovi 100% náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobou došlou tunajšiemu súdu dňa 22.7.2014 sa žalobca domáhal, aby súd zaviazal žalovanú uhradiť sumu 1.854,85 € titulom bezdôvodného obohatenia a to na tom základe, že manželstvo účastníkov bolo uzavreté dňa 28.8.1993 a rozvedené rozsudkom tunajšieho súdu sp.zn. 1C 123/2008 dňa 27.1.2009. V priebehu trvania manželstva manželia čerpali niekoľko pôžičiek, ktoré veriteľom VÚB a.s., Slovenskej sporiteľne a.s., Home Credit Slovakia pravidelne splácal a spláca žalobca. Bezpodielové spoluvlastníctvo účastníkov konania nebolo do troch rokov od jeho zániku vyporiadané, preto platí nevyvrátiteľná domnienka, že márnym uplynutím 3-ročnej lehoty od jeho zániku sú podiely na splácaní pôžičiek, ako spoločného dlhu oboch spoluvlastníkov, teda bývalých manželov, vo vzájomnom vzťahu zaviazaní rovným dielom. V tejto súvislosti poukázal na to, že žalobca splácal a naďalej spláca dlhy vzniknuté za trvania manželstva aj uplynutím tejto lehoty, t.j. zákonnej 3-ročnej lehoty podľa ust. § 149 ods. 4 Občianskeho zákonníka, a teda už splatil aj dlh žalovanej, resp. jej záväzok, polovicu spoločného dlhu, ktorý k 24.3.2012 voči peňažným ústavom predstavoval sumu 1.854,85 €. Pretože žalobca splácal a spláca pôžičky, ktoré k 24.3.2012 prešli do podielového spoluvlastníctva účastníkov konania, v ich spoluvlastníckom podiele po 1-ci a teda počnúc týmto dňom plnil a plní aj dlh žalovanej, teda plní aj za toho, čo podľa práva má plniť sám, a teda je na mieste jeho zákonný nárok požadovať úhradu tohto plnenia od žalovanej. Žalobca vyzval žalovanú na uhradenie uvedeného dlhu, pričom táto reagovala listom zo dňa 12.7.2014, ktoré doručila osobne rodičom žalobcu a neskôr poštou aj právnej zástupkyňi žalobcu, kde popierala skutočnosť, že by sa mala bezdôvodne obohatiť na úkor žalobcu, že nie je si vedomá žiadneho bezdôvodného obohatenia. Na základe týchto skutočností navrhol žalobe v celom rozsahu vyhovieť.

2. Z výsledkov vykonaného dokazovania súd zistil tento skutkový stav :

3. Z rozsudku súdu prvej inštancie č.k. 10C 133/2014 - 113 zo dňa 12.4.2016 súd zistil, že žalovaná bola zaviazaná zaplatiť žalobcovi sumu 1.854,85 € titulom bezdôvodného obohatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku a výrok o trovách bol uvedený tak, že o týchto bude rozhodnuté samostatným rozhodnutím po právoplatnosti rozhodnutia vo veci.

4. V odôvodnení rozsudku okrem iného uviedol, čoho sa žalobca žalobou, podanou uňho 22.7.2014 domáhal a ako ju skutkovo a právne odôvodnil. Ďalej uviedol, čo zistil z vyjadrenia žalovanej z 23.10.2014 (č.l. 20-21). Z výsledkov vykonaného dokazovania zistil tento skutkový stav: Z rozsudku tunajšieho súdu sp.zn. 1C 123/2008 zistil, že manželstvo účastníkov bolo rozvedené, maloleté deti D. N. D. boli zverené na čas po rozvode do starostlivosti žalovanej a žalobca bol zaviazaný platiť výživné na D. 100,-€ mesačne a na maloletého D. sumu 80,-€ mesačne, že rozsudok nadobudol právoplatnosť 24.3.2009. Z histórie transakcií žalovanej na jej bankovom účte vo VÚB a.s. zistil, že v mesiaci október, august, jún a marec uhradila sumu 2 182,91 Sk, z potvrdenia Slovenskej sporiteľne a.s. zo 17.2.2014 zistil, že na úvere č. XXXXXXXXXX boli od 24.3.2009 do 2.1.2014 zaplatené splátky vo výške 7 596,54 €, z oznámenia o ukončení úverovej zmluvy Home Credit a.s., Piešťany, zistil, že žalobcovi bolo oznámené splatenie úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXX a splatením došlo k ukončeniu úverovej zmluvy, zo splátkového kalendára zmluvy (č.l. 30-33) zistil, že 60-ta splátka 23.7.2012 bola uhradená vo výške 33,16 €. Z výpovede žalobcu na pojednávaní 27.2.2015 zistil, že uvedené úvery v priebehu manželstva, aj po rozvode splácal on sám. Boli to úvery zo Slovenskej sporiteľne, VÚB banky, pričom toto od nej nevyháňal. Vymáha od nej len to, čo splácal ešte do dátumu po troch rokoch, odkedy nadobudol právoplatnosť rozsudok o rozvode. Z výpovede žalovanej zistil, že trvá na tom, aby súd žalobu zamietol v celom rozsahu, pretože dôkazy k žalobe sú podľa jej názoru nedostačujúce, keďže z nich vôbec nie je zrejmé, že sumu, ktorú od nej žiada žalobca platil on zo svojho majetku. Uviedla, že nepreukázala žalobca žiadnym spôsobom ako dospel k požadovanej sume, pretože k žalobe nepredložila žiadne potvrdenie o jej výpočte za obdobie t.j. 2 roky spätne od podania žaloby, že spomenul 3 spoločnosti, ktorým sa malo platiť, ale doložil len potvrdenie zo Slovenskej sporiteľne, z ktorého nevyplýva koľko v požadovanom období zo svojho majetku platil. Žiadala, aby súd žalobu zamietol v celom rozsahu a dodala k autu, že bola dohoda ústna medzi manželmi, že manžel si vezme počítače aj auto a ona si nechá deti. Uviedla, že na deti sa vykašľal a počítače musel zabezpečiť jej otec. Žalobca namietal, že to vôbec nie je pravda, že sa dohodli. Uviedol, že mala psychické problémy a poslednýkrát to už on nezvládol a odišiel z domu. Zobral si auto, notebook. Žiadna ústna dohoda medzi nimi nebola. Uviedol, čo zistil z vyjadrenia žalovanej z 20.10.2015 (č.l.59-61) a z vyjadrenia žalobcu zo 21.10.2015 (č.l. 62-65) k vyjadreniu žalovanej z 20.10.2015. Z potvrdenia Všeobecnej úverovej banky a.s., z 4.3.2014 zistil, že žalobca od 24.3.2009 do 17.5.2012 v súvislosti so spotrebným úverom zaplatil istinu úveru 1.888,92 €, základné úroky 563,84 €, poplatok za vedenie úveru 76,41 € a poplatky za upomienky 170,-€. Ďalej uviedol čo zistil z výpovede svedkyne D. U. (Č..O.. XX) N. H. D. U. (Č..O..XX) a ako sa k ich výpovedi vyjadril žalobca. Ďalej uviedol, čo zistil z vyjadrenia psychologičky na požiadanie žalobcu z 3.12.2015 E.. D. L. (č.l. 85), z vyjadrenia žalovanej z 2.2.2016 (č.l.92-97) a z vyjadrenia žalobcu zo 3.3.2016 (č.l. 99-100). Poukázal na to, že na pojednávaní 22.3.2016 právna zástupkyňa žalobcu v záverečnej reči uviedla, že trvajú na podanom návrhu, žiadajú žalobe v celom rozsahu vyhovieť s poukazom na doteraz vykonané dokazovanie majú za to, že dostatočným spôsobom preukázali oprávnenosť svojho nároku, že uvedený úver, ktorý sám splácal žalobca patrí do zaniknutého BSM, nakoľko tento bol poskytnutý za trvania manželstva, aj keď len jednému z manželov, táto zmluva je platná. Uviedla, že žalovaná nepreukázala, aby došlo k dohode medzi manželmi, nakoľko žalobca opustil spoločnú domácnosť, pretože bol pod psychickým nátlakom, čo preukázala aj správou I..L.. Právna zástupkyňa žalovanej uviedla, že s tvrdeniami v návrhu nesúhlasia. Majú za to, že žaloba je nedôvodná a skutočnosti v nej nie sú preukázané. Preto navrhli, aby súd žalobu zamietol a priznal trovy konania. Poukázala na to, že hlavne výpoveďou žalovanej a výpoveďami svedkov preukázali, že k ústnej dohode došlo. Nasvedčuje tomu aj to, že obidve strany sa po tejto dohode takto chovali. Žalobca si ponechal huteľné veci, ktoré boli zakúpené na základe finančných prostriedkov z uvedenej pôžičky a tým pádom sa dohodli, že tieto bude on splácať. Navrhli žalobu zamietnuť v celom rozsahu. Súd konštatoval, že v danom prípade je predmetom konania vydanie bezdôvodného obohatenia a citujúc znenie § 451 ods.1,2, § 454 OZ, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať a uviedol, že v uvedených ustanoveniach je vyjadrená všeobecná zásada, že ten, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Dôvodom vzniku záväzku je získanie bezdôvodného obohatenia na úkor iného. Na základe toho vzniká záväzkový vzťah medzi tým, kto sa bezdôvodne obohatil a ktorý je povinný bezdôvodné obohatenie vydať a medzi tým, na úkor koho sa niekto obohatil a ktorý mal právo na vydanie bezdôvodného obohatenia, aj keď to zákon výslovne neustanovuje. Uviedol, že vo veci vykonal dokazovanie a to výsluchom účastníkov, svedkov, listinnými dokladmi a dospel k záveru, že návrh žalobcu je dôvodný. V konaní má za preukázané, že manželstvo účastníkov bolo rozvedené rozsudkom tunajšieho súdu 1C 123/2008, ktorý nadobudol právoplatnosť 24.3.2009. Rovnako má za preukázané, že v priebehu trvania manželstva boli uzavreté úverové zmluvy žalobcom vo VÚB a.s.,

so Slovenskou sporiteľňou a spoločnosťou Home Credit Slovakia, ktoré splácal sám žalobca, okrem časti úveru vo VÚB, kde v r. 2008 časť splácala žalovaná. Uvedený nárok si žalobca uplatňuje z toho dôvodu, že nakoľko v zmysle § 149 ods.4 Občianskeho zákonníka (OZ) nebolo vyporiadané bezpodielové spoluvlastníctvo účastníkov do 3 rokov od jeho zániku, preto podľa jeho názoru platí nevyvrátiteľná domnienka, že márnym uplynutím 3-ročnej lehoty od jej zániku sú podiely na splácaní pôžičiek, ako spoločného dlhu oboch spoluvlastníkov, teda účastníkov, rovnaké a bývalí manželia sú z týchto ostatných majetkových práv vo vzájomnom vzťahu viazaní rovným dielom. Skutočnosť, že žalobca sám splácal tieto úvery má za preukázané z potvrdenia Slovenskej sporiteľne a.s. zo 17.2.2014 a rovnako aj zo splátkového kalendára Slovenskej sporiteľne, takisto túto skutočnosť má za preukázanú aj z potvrdenia spoločnosti Home Credit Slovakia, pričom žalovaná sama uviedla, že o tomto úvere nevedela a o jeho existencii sa dozvedela až potom, čo jej bol doručený návrh. Súd má v konaní za preukázané, že žalobca za obdobie od 24.7.2012 do 2.1.2014 uhradil sumu 3 676,54 € a rovnako poslednú splátku v prospech účtu Home Credit 23.7.2012 uhradil žalobca v sume 33,16 €. Podľa názoru súdu sa žalovanej nepodarilo preukázať, že k dohode medzi účastníkmi o vyporiadaní BSM došlo. Bezpodielové spoluvlastníctvo manželov vzniká uzavretím manželstva. Podľa § 148 ods.1 OZ, zánikom manželstva zanikne i bezpodielové spoluvlastníctvo manželov, že podľa § 149 ods.1 OZ, ak zanikne bezpodielové spoluvlastníctvo, vykoná sa vyporiadanie podľa zásad uvedených v § 150. Nakoľko k vyporiadaniu bezpodielového spoluvlastníctva účastníkov nedošlo, ani po 3 rokoch od právoplatnosti rozsudku o rozvode, dohoda, na ktorú sa odvoláva žalovaná, ktorú mali uzatvoriť v čase, keď žalobca opustil spoločnú domácnosť by bola absolútne neplatným právnym úkonom, nakoľko táto ústna dohoda, ktorá mala byť podľa tvrdenia žalovanej uzavretá, bola uzavretá ešte počas trvania manželstva a teda aj BSM. Súd aj napriek tomu, že vypočul deti účastníkov, má za to, že tieto výpovede svedkov sú nedôveryhodné, nakoľko aj samotná svedkyňa - dcéra účastníkov uviedla, že o skutočnosti, že došlo k dohode medzi účastníkmi sa dozvedela od svojej mamy. Súd vyhodnotil tieto výpovede ako účelové, pretože v čase kedy malo dôjsť k dohode medzi účastníkmi, boli deti maloleté, vo veku 14 a 9 rokov a teda podľa názoru súdu nemali schopnosť pochopiť, v prípade, že by aj došlo k nejakej dohode medzi účastníkmi, právny rozmer takejto dohody. Poukázal na tú skutočnosť, že okolnosť, že si každý z rozvedených manželov ponechal po rozvode manželstva niektoré veci zo spoločného majetku, bez ďalšieho ešte neodôvodňuje záver, že medzi nimi bola uzavretá dohoda o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva. Pretože k takejto dohode mohlo dôjsť len po rozvode manželstva a dohoda, o ktorej tvrdí žalovaná, že bola uzavretá so žalobcom, mala byť uzavretá v lete 2008, kedy manžel opustil spoločnú domácnosť a žiadosť o rozvod podal následne až koncom augusta 2008 a manželstvo bolo právoplatne rozvedené až v r. 2009. Na základe takto zisteného skutkového stavu, s prihliadnutím na všetko, čo vyšlo za konania najavo, dospel k záveru, že žaloba žalobcu je dôvodná a preto jej v celom rozsahu vyhovel. Súd prihliadol aj na tvrdenie žalovanej, že uvedené úvery o pôžičke ako dlžník, uzavrel sám žalobca za trvania manželstva. V tomto prípade, ak uzavrie zmluvu iba jeden z manželov, nepotrebuje na to súhlas druhého manžela, a to ani keď nejde o vec bežnú (R42/1972). O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 151 ods.3 OSP.

5. Rozsudok napadla včas podaným odvolaním žalovaná z nasledujúcich dôvodov: Manželstvo účastníkov konania bolo rozvedené Rozsudkom Okresného súdu Michalovce sp.zn.: 1 C/123/2008, ktorý nadobudol právoplatnosť 24.3.2009. Žalobca uvádza, že medzi ním a ňou nedošlo k vyporiadaniu bezpodielového spoluvlastníctva dohodou, ani nebol podaný návrh do troch rokov od rozvodu manželstva a teda platí, že podiely oboch spoluvlastníkov sú rovnaké. Súd sa v odôvodnení rozsudku stotožnil z vyjadreniami žalobcu o tom, že v lehote troch rokov od zániku manželstva nebolo vyporiadané bezpodielové spoluvlastníctvo účastníkov konania a preto podľa názoru súdu platí nevyvrátiteľná domnienka, že márnym uplynutím troj- ročnej lehoty od zániku manželstva sú podiely na splácaní pôžičiek, ako spoločného dlhu oboch účastníkov, rovnaké. Tieto tvrdenia zo strany žalobcu sú len fabuláciou v tom zmysle, že medzi žalobcom a ňou k vyporiadaniu bezpodielového spoluvlastníctva došlo, a to ústnou dohodou. Občiansky zákonník vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva dohodou, a to aj ústnou nevyklučuje, práve naopak uprednostňuje ho. Právna úprava s výnimkou dohody o vyporiadaní BSM, ktorej predmetom je nehnuteľnosť, nestanovuje, v akej forme má byť dohoda uzatvorená.

Súd v odôvodnení Rozsudku konštatuje, že podľa jeho názoru sa jej nepodarilo preukázať, že k dohode o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva došlo. Účastníci konania sa v rámci vyporiadania BSM dohodli, že „odporca“ si po rozvode manželstva ponechá všetky hnutelné veci, ktoré boli zakúpené z finančných prostriedkov z uvedenej pôžičky v Slovenskej sporiteľni, a.s. (motorové vozidlo a počítače) a preto bude uvedenú pôžičku aj splácať. Žalovaná mala zato, že je to seriózna dohoda medzi účastníkmi

a že túto bude žalobca dodržiavať. Podanie návrhu na vydanie bezdôvodného obohatenia je teda z jeho strany len snaha získať finančný prospech v rozpore z dobrými mravmi. Žalobca ju od rozvodu manželstva nikdy nevyzval na žiadne plnenie (až tesne pred podaním žaloby), ani nepodal návrh na vyporiadanie BSM. Taktiež ani žalovaná nepodala návrh na vyporiadanie BSM, nežiadala vydanie motorového vozidla, ani peňažnú náhradu za svoj podiel na ňom a za tým účelom nikdy nekontaktovala žalobcu. Uvedené podľa jej názoru dostatočne nasvedčuje tomu, že účastníci sa správali tak, že naozaj sa dohodli o vyporiadaní BSM a dohodnutý stav rešpektovali. Súd v odôvodnení Rozsudku ďalej konštatuje aj to, že aj napriek tomu, že súd vypočul deti účastníkov konania, má zato, že tieto výpovede sú nedôveryhodné. Súd tieto dôkazy vyhodnotil ako účelové, pretože v čase kedy malo dôjsť k dohode účastníkov konania, boli deti maloleté vo veku 14 a 9 rokov a teda podľa názoru súdu nemali schopnosť pochopiť, v prípade že by aj došlo k nejakej dohode medzi účastníkmi, právny rozmer takejto dohody. Súd sám vo svojich vyjadreniach uvedených v odôvodnení Rozsudku pripúšťa možnosť, že k dohode mohlo dôjsť, teda sám súd nie je presvedčený o tom, že k takejto dohode nikdy nedošlo. Súd taktiež konštatuje, že v čase kedy malo dôjsť k dohode účastníkov konania, boli deti maloleté vo veku 14 a 9 rokov a teda podľa názoru súdu nemali schopnosť pochopiť, v prípade že by aj došlo k nejakej dohode medzi účastníkmi, právny rozmer takejto dohody. Má za to, že svedkovia - deti účastníkov konania sú vierohodnými svedkami a je bezpredmetné či chápu, prípadne v tom čase chápali právny rozmer dohody medzi účastníkmi. Existenciu dohody o vyporiadanie BSM medzi účastníkmi konania potvrdila aj dcéra účastníkov konania - D. U. na pojednávaní 20.11.2015, ktorá uviedla, že o dohode rodičov vedela od matky, a žalobca si v tom čase vzal zo spoločnej domácnosti auto, notebook a počítač. Rovnako aj syn účastníkov konania - D. U. na pojednávaní 20.11.2015 potvrdil, že osobne počul účastníkov konania ako sa dohadujú o majetku a následne mu žalovaná povedala o pôžičke a o tom, že ju bude splácať žalobca. Právna zástupkyňa žalobcu vo svojom vyjadrení poukázala na údajnú nedôveryhodnosť výpovede svedka D. U. z dôvodu rozdielného poukázania na miesto, kde podľa svedka malo dôjsť k dohode medzi účastníkmi konania, a miesto, ktoré uviedla žalovaná. K tomu uviedla, že je viac než pravdepodobne, že sa účastníci o dohode ne bavili iba raz a že si jej podmienky preberali v rozhovoroch opakovane, pričom svedok bol účastný pri jednom z rozhovorov účastníkov konania. Taktiež to, že si svedok nepamätá koľko mal presne rokov v čase vypočutia si dohody účastníkov konania, nie je ničím neobvyklým, aj napriek tomu, že právna zástupkyňa proti strany sa takýmto spôsobom snaží spochybniť hodnovernosť výpovede svedka D. U.. Je vedecký dokázaný fakt, že deti si detailne pamätajú udalosti a situácie v ich živote (hlavne tie, ktoré v nich vyvolali silnú citovú emóciu), no nevedia určiť v akom čase k udalosti došlo a ani to koľko mali rokov. Z výpovede svedka vyplýva, že vedel potvrdiť, že k niektorým udalostiam (týkajúcich sa faktického vyporiadania spoločného majetku účastníkov konania) došlo za trvania manželstva, síce pred rozvodom, ale po odchode žalobcu zo spoločnej domácnosti, a k niektorým až po rozvode účastníkov konania. Z tejto samotnej skutočnosti (svedok vedel rozlíšiť časovú následnosť aj s odstupom času) podľa nej vyplýva, že jeho výpoveď je dôveryhodná, i keď si presný dátum udalosti, ani svoj vek v tom čase, nevie spomenúť. Taktiež nie sú pravdivé tvrdenia právnej zástupkyne žalobcu, že žalobca si vzal motorové vozidlo z dôvodu, že okrem neho nikto iný v rodine nemal vodičský preukaz. Žalovaná vodičský preukaz v súčasnej dobe má, a mala ho aj v rozhodnom období. Žalovanej však zo strany žalobcu nebolo umožnené vozidlo užívať, čo vyplýva aj z výpovede detí účastníkov konania, a rovnako aj z výpovede žalovanej. Právna zástupkyňa žalobcu vo svojom vyjadrení z 7.12.2015 uviedla, že žalovaná auto nepoužívala z dôvodu vzhľadom na jej diagnózu - dvojité videnie nebola schopná ho riadiť. To je však vylúčené, keďže žalovaná disponuje vodičským preukazom a teda musela podstúpiť aj lekársku prehliadku, aby jej bol vodičský preukaz vydaný. Ak by išlo o závažnú diagnózu brániacu jej v šoférovaní, nikdy by lekárskou prehliadkou neprešla a teda by žalovanej ani nebol vydaný vodičský preukaz. Jediným nežiaducim prejavom jej choroby - skleróza multiplex, ktorý potvrdila aj sama žalovaná, bolo neprimerané správanie pod vplyvom liekov, ktoré spočívalo v zvýšení nervozity stupňujúcej sa až k hnevliвым reakciám. Toto správanie bolo ovplyvnené liekmi, ktorých takýto nežiaduci účinok potvrdil aj lekár. V žiadnom prípade sa nejednalo o týranie žalobcu. Skutočnosť, že žalovaná sa na svojich blízkych nedopúšťala týrania, svedčí aj fakt, že jej deti boli zverené do starostlivosti, o ktoré sa výlučne sama starala a do dnešného dňa majú dobrý vzťah. Ďalej citovala znenie § 451 ods.2, § 456 Občianskeho zákonníka a je toho názoru, že žalobca svoje tvrdenia žiadnym relevantným spôsobom nepreukázal, nakoľko predložené Potvrdenie Slovenskej sporiteľne, a.s. zo 17.2.2014, ani splátkový kalendár Home Credit Slovakia, a.s. k zmluve 3707033491 nepreukazuje reálnu úhradu dlhu zo strany žalobcu (či nešlo splácanie napr. treťou osobou - rodičmi.) Preukázanie, že splátky uhradil žalobca je dôležité z toho dôvodu, že žalobou si žalobca uplatňuje vydanie bezdôvodného obohatenia, pri ktorom je v zmysle zákona nutné preukázať, že ona sa obohatila práve na úkor žalobcu, a teda či je tento aktívne legitimovaný na podanie žaloby o vydanie bezdôvodného obohatenia. Sám žalobca

vo svojich vyjadreniach na pojednávaní 20.11.2015 uviedol, že upomienky chodili žalovanej, ktorá ich odniesla k rodičom žalobcu a pôžičku platili jeho rodičia. Aj z tohto jeho vyjadrenia podľa jej názoru vyplýva, že nie je celkom zrejmé, či v plnom rozsahu platil sám žalobca. Na vydanie bezdôvodného obohatenia má nárok ten, kto plnil za iného. Žalobca nepreukázal, či údajne ním (resp. treťou osobou) zaplatená suma 3 676,54 € predstavuje úhradu pôžičky, t.j. pravidelné splátky, alebo či sa nejedná napr. aj o sankčné úroky, pokuty, navýšenie úveru a pod... Z príloh doložených žalobcom do spisu nie je zrejmé ani to, kto z účastníkov požiadaval o poskytnutie pôžičky, ani či žalovaná bola spoludlžníčkou (t.j. či o ich existencii musela vedieť). V spisovom materiáli sa nenachádzajú žiadne zmluvy o poskytnutí pôžičiek, a teda nevie, za akým účelom boli poskytnuté, ani kedy, napr. či to bolo v období už keď manželia žili v problémoch, ktoré vyústili do rozvodu manželstva. Všetky tieto skutkové okolnosti môžu prispieť k objasneniu skutočností zatiaľ iba tvrdených účastníkmi. Z prehľadu transakcií od 25.03.2012 do 31.01.2014, nie je zrejmé, či išlo o vklady (kým uskutočnené), alebo o či išlo o prevody (z akého účtu boli uskutočnené). Uvedené skutočnosti by bolo možné preukázať výpismi z účtu žalobcu, ktoré tento nepredložil. Podľa jej názoru sa jedná síce o splácanie úveru, kde však popis „U.“ označuje iba popis (poznámka pri vklade), a neoznačuje osobu vkladateľa. Má za to, že podanie tohto návrhu zo strany žalobcu je v rozpore so zákonom, keďže obchádza uskutočnené ústne vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva účastníkov konania, ale zároveň je v rozpore aj s dobrými mravmi. Dobré mravy sú objektívnou hodnotovou kategóriou. O tom čo je, a čo nie je v súlade s dobrými mravmi, nerozhoduje názor jednotlivca, ale objektívne hľadisko, ktoré sa vyvodzuje z konkrétnych okolností. Skutočnosť, či sa určitý právny úkon prieči dobrým mravom, musí byť preto zisťovaná vždy nezávisle od vôle konkrétneho súdu a nezávisle od vôle účastníkov daného právneho úkonu. Pri hodnotení toho, či konkrétne konanie (právny úkon) je v súlade s dobrými mravmi, je však vždy potrebné prihliadať tiež na čas, miesto, a na okolnosti, za ktorých ku konaniu došlo. V tomto prípade je nesporné a nepochybné, že manželstvo oboch účastníkov bolo uzatvorené a že títo počas manželstva nadobudli do bezpodielového vlastníctva manželov hnutelné veci. Taktiež je nepochybné, že boli uzavreté zmluvy o úveroch, a to taktiež za trvania manželstva. No má aj za to, že vzhľadom na konanie oboch účastníkov po rozvode manželstva, je taktiež nepochybné, že medzi žalobcom a ňou bolo bezpodielové spoluvlastníctvo manželov po rozvode ústne vyporiadané. Je nelogické, aby ona nepodala návrh na vyporiadanie BSM ak by si nebola istá, že v súvislosti s tým, že žalobca si zobral veci nadobudnuté za pôžičky, bude tieto aj splácať. Okolnosti, kedy žalobca si zobral hnutelné veci, následne čakal tri roky, pokiaľ neuplynie doba na podanie návrhu na vyporiadanie BSM, bez toho aby ju nejakým spôsobom vyzýval na vyporiadanie, následne ďalšie tri roky, bez toho ju vyzýval na plnenie a až následne požiadaval priamo o plnenie, ktoré vykonal údajne aj za ňu, nasvedčujú podľa jej názoru tomu, že naozaj zo strany žalobcu išlo a ide o účelové konanie. Má zato, že nie je spravodlivé, a v súlade s duchom zákona, aby žalobca disponoval a nadobudol vlastníctvo k hnutelným veciam získaným za pôžičky, ktoré má splácať aj ona, a to bez akejkoľvek náhrady, a to predovšetkým za situácie, kedy žalovaná bola presvedčená, že sa na takomto vyporiadaní dohodli. To že k uzavretiu ústnej dohody o vyporiadanie BSM došlo, vyplýva zo skutkových okolností, ktoré boli v čase jej uzatvorenia, ale aj následných okolností. Má zato, že Rozsudok Okresného súdu Michalovce pod spis. zn.: 10C/133/2014, z 12.4.2016 je nielen v rozpore s dobrými mravmi, ale zároveň pre ňu aj likvidačné, a spôsobilé privodiť vážne zhoršenie zdravotného stavu, keďže táto trpí vážnymi zdravotnými postihnutím - sklérozou multiplex. V dôsledku tohto ochorenia bola opakovane hospitalizovaná v NsP Š. U. Michalovce a.s. Vzhľadom na zákernosť a nevypočítateľnosť ochorenia, ktoré môže viesť až k absolútnej imobilite a neschopnosti sa o seba postarať, o čom žalobca dobre vie, je konanie „žalovaného“ vo vzťahu ku nej, u ktorej je kľud a psychická pohoda jednou z podmienok stabilizácie zdravotného stavu, nepochopiteľné. Z dôvodu napätia a stresu na pojednávaniach sa žalovanej rapídne zhoršil zdravotný stav, čo si vyžiadalo infúznú liečbu. Žalovaná poberá iba invalidný dôchodok, ktorý predstavuje sumu 387,80 € mesačne a z ktorého živí seba a svojho 16 ročného maloletého syna, na ktorého žalobca prispieva iba 90 €, čo je vzhľadom na vek maloletého mizivá suma. Aj vzhľadom na jej zdravotný stav a jej finančnú situáciu, by bolo v záujme žalovanej podať návrh na vyporiadanie BSM po rozvode manželstva a tak si finančne prílepiť, no ona tak neurobila, lebo k vyporiadaniu BSM medzi ňou a žalobcom už došlo, a ona túto vzájomnú dohodu rešpektovala. S poukazom na vyššie uvedené je toho názoru, že je daný odvolací dôvod uvedený v § 205 ods.2 písm. d) Občianskeho súdneho poriadku. Vzhľadom na uvedené skutočnosti navrhla, aby krajský súd rozsudok Okresného súdu Michalovce pod spis. zn.: 10C/133/2014, z 12.4.2016 zrušil a vrátil vec okresnému súdu na ďalšie konanie a rozhodnutie. Zároveň navrhla priznať jej náhradu trov odvolacieho konania.

6. K odvolaniu žalovanej sa vyjadril žalobca, ktorý je toho názoru, že odvolanie žalovanej je účelové a nedôvodné. Žalobca v konaní dostatočne preukázal oprávnenosť svojho nároku voči žalovanej a jej

snahu o preukázanie existencie dohody o vyporiadaní BSM jeho a žalovanej ústnou dohodou vyvrátil už aj s poukazom na skutočnosť, že spoločnú domácnosť opustil ešte pred rozvodom manželstva so žalovanou, teda za trvania ich BSM a zároveň poukazujúc na vyjadrenie žalovanej k žalobe z 23.10.2014, v ktorom uvádza: "Vzhľadom na to, že naše manželstvo nebolo do troch rokov vyporiadané, stali sme sa so žalobcom podielovými spoluvlastníkmi predmetného motorového vozidla, čím mi vznikol nárok na polovicu jeho hodnoty". V tejto súvislosti poukazuje na zákonné predpoklady dohody ako platného právneho úkonu, konkrétne na § 37 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný. Pokiaľ sa žalovaná aj napriek tomu, snaží preukázať existenciu údajnej dohody o vyporiadaní BSM svedeckými výpoveďami svojich detí, tieto sú z právneho hľadiska irelevantné, pretože nie sú bezprostredné a vierohodnosť takto sprostredkovaných výpovedí svedkov žalovanej napadol; nemožnosť dosiahnutia akéhokoľvek konsenzu jeho so žalovanou navyše preukázal aj vyjadrením PhDr. Hargašovej z 3.2.2015, ktoré bolo v konaní súdu 1. stupňa predložené ako listinný dôkaz a z ktorého je evidentné, že psychický stav žalobcu vylučoval akúkoľvek možnosť uzavretia dohody so žalovanou. V konaní súdu 1. stupňa dostatočne preukázal, že sporné úvery, ktoré patrili do BSM účastníkov konania, splatil sám a akékoľvek spochybňovanie ich splatenia - spochybnenie tvrdenia a dôkazu žalobcu o jeho aktívnej vecnej legitímácii zo strany žalovanej v tomto smere v konaní vyvrátil právne relevantnými dôkazmi. Právne neobstoja ani pochybnosti žalovanej o tom, kto z účastníkov požiadal o poskytnutie pôžičky, a či žalovaná bola spoludlžníčkou; žalobca dostatočne preukázal, že tieto patrili do BSM účastníkov konania. Preto je toho názoru, že v danej veci je namieste aplikácia § 149 ods.4 Občianskeho zákonníka a platnej judikatúry a jeho nárok na vydanie žalovanej sumy zo strany žalovanej je dostatočne preukázaný ako oprávnený. Na základe uvedených skutočností a nim preukázaných právne relevantných dôkazov o oprávnenosti jeho nároku voči žalovanej navrhol odvolanie žalovanej zamietnuť ako nedôvodné a účelové a rozsudok súdu 1. stupňa potvrdiť ako vecne správny. Zároveň si uplatnil nárok na náhradu trov právneho zastúpenia v odvolacom konaní za jeden právny úkon právneho zástupcu vo výške 89,91 eur (1x 81,33 eur + rež.paušál vo výške 8,58 eur).

7. Z uznesenia Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 5Co 321/2016 - 141 zo dňa 03.05.2017 súd zistil, že, tento zrušil rozsudok a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

8. Podľa § 470 ods.1 CSP ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

9. Podľa § 470 ods.2 CSP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany.

7.Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods.1 CSP - Na prejednanie odvolania nariadi odvolací súd pojednávanie vždy, ak je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie alebo to vyžaduje dôležitý verejný záujem.) prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 380 ods.1,2 CSP a zistil, že účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, preto uznesenie podľa § 389 ods.1 písm. b) zrušil a podľa § 391 ods.1 CSP vec vrátil súdu na ďalšie konanie.

10. Odvolací dôvod podľa § 205 ods.2 písm. d) O. s. p. zodpovedá § 365 ods.1 písm. f) CSP (súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam) a týka sa chyby v zisťovaní skutkového stavu veci súdom prvej inštancie spočívajúcej v tom, že skutkové zistenie, ktoré bolo podkladom pre jeho rozhodnutie je nesprávne, t. zn. musí ísť o skutkové zistenie, na základe ktorého vec posúdil po právnej stránke a ktoré je nesprávne v tom zmysle, že nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom medzi chybami skutkového zistenia a chybami právneho posúdenia je úzka vzájomná súvislosť, keďže príčinou nesprávnych (v zmysle nedostatočných) skutkových zistení môže byť chybný právny názor, v dôsledku ktorého zisťoval iné skutočnosti, príp. zisteným skutočnostiam prisudzoval iný právny význam. Skutkové zistenie nezodpovedá vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 CSP (Dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.) a to vzhľadom na to, že buď vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov strán sporu nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas

konania najavo. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré založil na chybnom hodnotení dôkazov. Ide o situáciu, keď je logický rozpor v hodnotení dôkazov (v úsudku medzi porovnávanými skutočnosťami), príp. poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov účastníkov alebo, ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, event. vierohodnosti alebo, keď výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191-§ 194 CSP.

11. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku jednoznačne vyplýva, že súd nedostatočne zistil skutkový stav čo má za následok nesprávnosť právneho posúdenia veci.

12. Podľa § 451 ods. 1 OZ, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

13. Podľa § 451 ods. 2 citovaného ustanovenia, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnenie z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

14. Podľa § 454 OZ, bezdôvodne sa obohatil aj ten, za koho sa plnilo, čo podľa práva mal plniť sám.

15. Podstatou bezdôvodného obohatenia je zákonom stanovená povinnosť toho, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, toto obohatenie vydať tomu, na koho úkor bol predmet bezdôvodného obohatenia získaný. Právny vzťah bezdôvodného obohatenia je samostatným vzťahom, ktorý vznikne v dôsledku porušenia iného právneho vzťahu alebo na základe určitej právnej skutočnosti (podľa zákonom definovaného pojmu bezdôvodného obohatenia). Záväzkový právny vzťah z bezdôvodného obohatenia vznikne však len za splnenia určitých (zákonných) predpokladov, ktorými sú získanie bezdôvodného obohatenia na strane určitej osoby (obohateného), protiprávnosť získania bezdôvodného obohatenia, majetková ujma, ktorá postihuje určitú osobu (postihnutého) a príčinná súvislosť medzi protiprávnym získaním bezdôvodného obohatenia určitou osobou a majetkovou ujmom určitej osoby. Splnenie týchto predpokladov musí preukázať ten, kto tvrdí, že na jeho úkor bolo bezdôvodné obohatenie získané. (viď uznesenie Najvyššieho súdu SR z 19.1.2012, sp. zn. 2 Cdo 92/2010). V prípade žaloby o vydanie bezdôvodného obohatenia spravidla nemožno dospieť k meritórnemu záveru o dôvodnosti, či nedôvodnosti žaloby bez toho, aby sa zo skutkového hľadiska ujasnilo, o ktorú z viacerých zákonných skutkových podstát bezdôvodného obohatenia ide. (nález Ústavného súdu SR z 2.3.2016, sp. zn. II. ÚS 620/2015-94). Opačný postup treba považovať za arbitrárny.

16. Vznik majetkového prospechu jednej strane (obohatenie sa) je v zásade kvalifikované ako určité zväčšenie majetku spočívajúce v zväčšení aktív alebo zmenšení pasív. Vznik majetkovej ujmy a contrario spočíva v zmenšení majetku. Neexistencia právneho dôvodu znamená, že nie je odôvodnené, aby niekto nadobudol niečo na ujmu iného alebo aby to, čo bolo nadobudnuté odôvodnene, na ujmu iného držal. Pre kvalifikovanie určitého obohatenia ako bezdôvodné sa vyžaduje príčinná súvislosť, teda kauzálny nexus medzi obohatením sa jednej strany a vzniknutej ujmy na strane druhej bez právneho dôvodu. Za osobitný právny dôvod vzniku zodpovednostného vzťahu vyplývajúceho z bezdôvodného obohatenia sa v zmysle § 451 ods. 2 OZ považuje: a) plnenie bez právneho dôvodu, b) plnenie z neplatného právneho úkonu, c) plnenie z právneho dôvodu, ktorý odpadol, d) plnenie získané z nepoctivých zdrojov.

17. Pri posudzovaní rozsahu, v akom vzniká povinnosť vydať bezdôvodné obohatenie nie je rozhodujúca ujma, na čo poukazuje aj Š. Luby: „Nárok na vrátenie bezdôvodného obohatenia je závislý predovšetkým od miery obohatenia, a nie od ujmy druhej strany.“

18. § 458 ods.1 OZ výslovne ustanovuje, že obohatený musí vydať všetko, čo nadobudol bezdôvodným obohatením.

19. Pri určovaní rozsahu vrátenia bezdôvodného obohatenia je teda irelevantné, čo zostalo obohatenému z toho, o čo sa bezdôvodne obohatil, ale rozhodujúce je to, o čo sa obohatil v čase získania prospechu (R 1/1979). Spolu s predmetom bezdôvodného obohatenia je taktiež povinný vydať aj úžitky, ktoré z neho získal. To však platí len vtedy, ak obohatený konal nedobromyseľne. Ak naturálna náhrada nie je možná, nastupuje subsidiárne restitutio in reluto, teda náhrada peňažná. Bezdôvodné obohatenie sa vydáva zásadne poškodenému - teda tomu, koho majetok bol bezdôvodným obohatením postihnutý (§ 456 OZ), a to tak fyzickej osobe, ako aj právnickej osobe.

20. Podstatou bezdôvodného obohatenia je zákonom stanovená povinnosť toho, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, toto obohatenie vydať tomu, na koho úkor bol predmet bezdôvodného obohatenia získaný. Právny vzťah bezdôvodného obohatenia je samostatným vzťahom, ktorý vznikne v dôsledku porušenia iného právneho vzťahu alebo na základe určitej právnej skutočnosti (podľa zákonom definovaného pojmu bezdôvodného obohatenia).

21. Na základe vykonaného dokazovania súd zistil koľko žalobca sám za obdobie od 24.7.2012 do 2.1.2014 uhradil bankám na úveroch a, že dohoda o vyporiadaní BSM medzi stranami sporu uzatvorená nebola. V rozhodnutí sa náležite nezaoberal § 451 ods.1 O. z., a síce, či na strane žalovanej skutočne došlo k bezdôvodnému obohateniu. Keďže súd uzavrel, že medzi účastníkmi nebola uzatvorená dohoda o vyporiadaní BSM ale keďže žalovaná tvrdila, že veci nadobudnuté počas trvania manželstva si ponechal žalobca je nutné zistiť, či realizované platby žalobcom neboli protihodnotou za ponechané veci z majetku patriaceho do BSM. Rovnako je potrebné určiť právny dôvod vzniku bezdôvodného obohatenia a príčinnú súvislosť medzi obohatením sa jednej strany a vzniknutej ujmy na strane druhej. Za tým účelom bude povinnosťou súdu zabezpečiť úverové zmluvy, na základe ktorých došlo k plneniu žalobcu, zistiť výsluchom strán sporu na aký účel boli použité finančné prostriedky a koho vlastníctvom sa tieto veci po rozvoze stali, resp. kto ich užíva. Až následne, keď bude mať ustálené, že bezdôvodné obohatenie vzniklo, zistí jeho výšku, pričom bude potrebné preskúmať z čoho žalovaná suma pozostáva, či zaplatená suma pozostáva len z istiny a úroku za úver alebo sú v nej zahrnuté penále a pokuty, či žalovaná vedela a mohla zabrániť týmto platbám zabrániť až po doplnení dokazovania naznačeným smerom a náležitým zistením skutkového stavu, toto vyhodnotí, právne vec posúdi a opätovne rozhodne.

22. Súd vo veci vykonal ďalšie dokazovanie a zistil tento skutkový stav :

23. Žalobca podaním zo dňa 14.06.2017 poukazujúc na stanovisko publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov R 22/1991 upravil petit žaloby tak, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi na istine sumu 1.854,85 € do troch dní od právoplatnosti rozsudku a priznať trovy konania.

24. Z vyjadrenia žalovanej zo dňa 27.11.2017 (č.l.154-155) súd zistil, že poukázala na uznesenie Krajského súdu Košice sp.zn. 5Co 321/2016, v ktorom odvolací súd vyjadril právny názor a v zmysle § 391 ods. 2 CSP je súd prvej inštancie týmto názorom viazaný. Uviedla, že krajský súd poukázal okrem iného aj na to, že súd prvej inštancie sa náležite nezaoberal tým, či na strane žalovanej skutočne došlo k bezdôvodnému obohateniu a nezabezpečil si úverové zmluvy na základe ktorých došlo k plneniu žalobcu a nezistil na aký účel boli použité. Trvala na všetkých svojich ústnych prednesoch a písomných vyjadreniach s poukazom na to, že účastníci konania sa v rámci vyporiadania BSM dohodli, že žalobca si po rozvoze manželstva ponechá všetky hnutelné veci, ktoré boli zakúpené z finančných prostriedkov z úveru Slovenskej sporiteľni t.j. motorové vozidlo a počítače a preto bude uvedenú pôžičku splácať. Tvrdenia žalovanej, že z finančných prostriedkov z pôžičky boli zakúpené motorové vozidlo a počítače žalobca výslovne nepoprel a teda sa v zmysle § 151 CSP považujú za nesporné. Uviedla, že od rozvodu manželstva ju žalobca nikdy nevyzval na žiadne plnenie, ani nepodal návrh na vyporiadanie BSM. Rovnako ani ona nepodala návrh na vyporiadanie. Nežiadala vydanie motorového vozidla ani peňažnú náhradu za svoj podiel a podľa jej názoru nasvedčuje to dostatočne tomu, že účastníci sa správali tak, že naozaj sa dohodli o vyporiadaní BSM a dohodnutý stav rešpektovali. Uviedla, že je zrejmé, že žalobca si ponechal hnutelné veci zakúpené z finančných prostriedkov z pôžičky v Slovenskej sporiteľni a preto následne uvedenú pôžičku splatil a teda ona sa nijako neobohatila. Splatením pôžičky žalobcom bolo protihodnotou za ponechanie si vecí z majetku patriaceho do BSM. Práve naopak, pokiaľ by ona bola zaviazaná na úhradu polovice splátok pôžičky, a zároveň je žalobca výlučným vlastníkom vecí za ňu nadobudnutých, došlo by k bezdôvodnému obohateniu na jeho strane.

25. Zo zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 10.07.2006 súd zistil, že Slovenská sporiteľňa a.s., Suché mýto 4, Bratislava a D. U. a D. U. uzatvorili zmluvu o splátkovom úvere podľa §§ 497 až 507 zákona č. 513/1991 Zbierky Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov a predmetom zmluvy bolo poskytnutie splátkového úveru v sume 200.000,-Sk s výškou splátky mesačne 2.935,-Sk v 108-ich splátkach, pričom konečná splatnosť úveru bola dňa 20.07.2015.

26. Z vyjadrenia žalobcu zo dňa 05.02.2018 (č.l. 168-170) súd zistil, že v celom rozsahu trvá na podanej žalobe. Poukázal na to, že predmetom žaloby je polovica dlhu úverov patriacich do BSM účastníkov konania, ktoré splatil sám až po zániku manželstva so žalovanou resp. po uplynutí zákonnej lehoty

na vyporiadanie BSM a konanie žalobcu je v súlade s ust. § 149 ods. 4 OZ. Poukázal na to, že súdu predložil zmluvu o splátkovom úvere a prehľad transakcií od 25.03.2012 do 31.1.2014 z ktorých je zrejmé, že žalobcovi bolo za inkriminované obdobie predpísaných 2x poplatok za upomienku a to dňa 30.07.2012 v sume 25,-€ a dňa 30.08.2012 v sume 25,-€, 2x predpis úroku z omeškania a to dňa 15.08.2012 v sume 20,-€ a 13.09.2012 0,31€ a tieto sankcie boli len z toho dôvodu, že zamestnávateľ žalobcu poukázal žalobcovi mzdu s oneskorením a žalobca okrem mzdy v tomto období nemal, ani v súčasnosti nemá žiadny iný príjem. Ďalej uviedol, že iba okolnosť, že si každý z manželov ponechal po zániku BSM niektoré veci zo spoločného majetku neodôvodňuje bez ďalšieho záveru, že medzi nimi bola uzavretá dohoda o vyporiadaní ich BSM. Podľa jeho názoru v tomto konaní dostatočným spôsobom preukázal, že spoločnú domácnosť opustil ešte pred nadobudnutím právoplatnosti rozsudku o rozvoде, teda zániku manželstva, a odvtedy k žiadnej dohode, ani ústnej, ani konkludentne medzi účastníkmi konania nedošlo. Poukázal na ust. § 37 OZ. Vzhľadom na uvedené skutočnosti nemôže teda právne obstáť tvrdenie žalovanej o tom, že BSM účastníkov malo byť podľa jej názoru vyporiadané dohodou. Vzhľadom na dôvody zániku manželstva účastníkov konania by táto údajná dohoda, o ktorej tvrdí žalovaná, bola aj tak neplatná.

27. Na pojednávaní dňa 23.02.2018 právna zástupkyňa žalovanej uviedla, že zotrváva na svojich doterajších vyjadreniach. Žiadajú žalobu v celom rozsahu zamietnuť. Trvala na tom, aby žalobca preukázal, tak ako sa to uvádza v zrušujúcom uznesení krajského súdu, predovšetkým ako plnil konkrétne platby, ktoré by boli špecifikované ako jednotlivé splátky istiny alebo úroky. Uviedla, že nie je jasné, ako dospel žalobca k žalovanej sume. Poukázala na to, že z prehľadu transakcií doloženého do spisu žalobcom, o prehľade transakcií od 25.03.2012 do 31.01.2014 vyplýva, že v zmysle tohto prehľadu bolo žalobcom uhradených spolu 1.895,37€, čo však nekorešponduje s uplatňovanou sumou. Podľa jej názoru si môže žalobca uplatňovať iba polovičku z tejto sumy, čo predstavuje necelých 900,-€. Uviedla, že okresný súd by sa mal zaoberať otázkou vyporiadania BSM, teda že došlo k dohode medzi účastníkmi. A teda išlo o konkludentné vyporiadanie BSM, ktorý zákon výslovne pripúšťa a tento nevyžaduje písomnú formu, ktorú ani žalobca nepopiera. Medzi účastníkmi malo dôjsť k určitej dohode, ešte za trvania manželstva, avšak aj po rozvoде účastníci sa držali tejto dohody a toto je možné považovať za konkludentné vysporiadanie BSM, čo zodpovedá tomu, že žalobca si ponechal veci nadobudnuté z úveru, ktorý naďalej aj sám platil bez povinnosti žalovanej prispievať na úhradu tohto úveru.

28. Právna zástupkyňa žalobcu uviedla, že z predloženého potvrdenia Slovenskej sporiteľne zo dňa 17.02.2014 je zrejmé, že od 24.07.2012 do 02.01.2014 zaplatil žalobca celkovo 3.676,54€ a v prospech účtu Home Credit uhradil sumu 33,61€. Uviedla, že tu je všetko špecifikované. Odmietajú uzavretie ústnej dohody, pretože v konaní predložili potvrdenie psychologičky v akom stave bol, keď opúšťal spoločnú domácnosť žalobca. Dostatočným spôsobom podľa jej názoru preukázal, že spoločnú domácnosť opustil za trvania manželstva ešte pred nadobudnutím právoplatnosti rozsudku o rozvoде a odvtedy k žiadnej dohode ani ústnej, ani konkludentnej medzi účastníkmi konania nedošlo. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti neobstojí tvrdenie žalovanej o tom, že BSM účastníkov konania malo byť podľa jej názoru vyporiadané dohodou. Totiž vzhľadom na dôvody zániku manželstva by táto údajná dohoda o uzavretí ktorej tvrdí žalovaná, bola aj tak neplatná.

29. Zo špecifikácie nároku žalobcu zo dňa 09.02.2018 súd zistil, že žalobca v prospech účtu v Slovenskej sporiteľni uhradil za rok 2012 za obdobie od 24.07.2012 t.j. po uplynutí 3-ročnej lehoty po zániku manželstva účastníkov konania do 02.01.2014 sumu 3.676,54€. Za inkriminované obdobie t.j. od vzniku podielového spoluvlastníctva v podiele 1-ce na spoločných dlhoch so žalovanou, v zmysle ust. § 149 ods. 4 OZ, žalobca uhradil v prospech veriteľa Slovenská sporiteľňa, a.s. sumu 3.676,54 € a v prospech účtu Home Credit Slovakia sumu 33,16 € z čoho 1-ca zodpovedá sume 1.854,85 €. Teda polovica dlhov splatených žalobcom za uvedené obdobie spoluzodpovedá sume 1.854,85€ čoho dôkazom sú listiny, ktoré žalobca v konaní predložil. Žalobca je toho názoru, že v konaní už dostatočne preukázal opodstatnenosť svojho nároku voči žalovanej, čo do základu aj výšky.

30. Právna zástupkyňa žalobcu v záverečnej reči na pojednávaní dňa 20.4.2018 uviedla, že žalobca je toho názoru, že v konaní preukázal dostatočne právne relevantné dôkazy a preto navrhovala žalobe vyhovieť. Podľa jej názoru všetky podmienky sú splnené, celá pohľadávka bola zaplatená, nárok na polovičku mu patrí podľa § 149 ods. 4 OZ v každom prípade. Navrhla žalobe vyhovieť a uplatnila si aj

nárok na náhradu trov konania s tým, že zároveň rozšírila žalobu o 5% úrok z omeškania od podania žaloby do zaplattenia vymáhanej sumy.

31. Právna zástupkyňa žalovanej uviedla, že na základe vykonaného dokazovania, po vrátení veci krajským súdom, zo strany žalobcu nedošlo k žiadnemu takému preukázaniu nároku, ktorý by odôvodňoval vyhoveniu žaloby. Podľa ich názoru skutočne k vyporiadaniu BSM došlo, tvrdila, že k tomuto vyporiadaniu došlo ak nie ústnou dohodou, ktorá teda údajne môže byť uzavretá až po skončení manželstva po zrušení BSM. Podľa jej názoru skutočne účastníci svojim správaním po rozvode manželstva a zániku BSM sa správali tak, ako bola uzavretá dohoda, ktorú uzavreli v čase trvania manželstva o tom, ktorý z nich si veci ponechá. Má za to, že konkludentne sa takto vysporiadali a svoju dohodu z trvania manželstva rešpektovali aj po jeho zániku. Podľa ich názoru majú za preukázané, že z úverov boli nadobudnuté iba veci, ktoré si ponechal žalobca, a teda k žiadnemu bezdôvodnému obohateniu na strane žalovanej nedošlo a z toho dôvodu žiadala žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietnuť a uplatnila si nárok na náhradu trov konania.

32. V danom prípade je predmetom konania vydanie bezdôvodného obohatenia. Podľa § 451 ods. 1 OZ, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

33. Podľa ods. 2 cit.ust., bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

34. Podľa § 454 OZ, bezdôvodne sa obohatil aj ten, za koho sa plnilo, čo podľa práva mal plniť sám.

35. Súd vo veci vykonal dokazovanie v zmysle zrušujúceho uznesenia krajského súdu. Žalobca predložil zmluvu o splátkovom úvere uzavretú dňa 10.07.2006 medzi Slovenskou sporiteľňou a.s. Suché Mýto a D. U. a D. U. na úver v sume 200.000,- Sk s výškou splátky mesačne 2.935,- Sk. Súd po opätovne vykonanom dokazovaní a zhodnotení všetkých dôkazov, aj dôkazov, ktoré boli vykonané pred zrušujúcim uznesením krajského súdu dospel k záveru, že návrh žalobcu je nedôvodný a preto žalobu v celom rozsahu zamietol. Súd opätovne prehodnotil výpovede maloletých detí žalovanej, ako aj účastníkov konania, a podľa názoru súdu, na základe takto vykonaného dokazovania je nepochybné, že medzi účastníkmi došlo k dohode o vyporiadaní BSM a to tak, že úver zo Slovenskej sporiteľne, ktorý zobrali na zakúpenie motorového vozidla a počítačov splácal žalobca s tým, že si motorové vozidlo aj počítače nechal bez toho, aby žalovaná bola povinná vyplatiť mu polovicu z tejto sumy. Túto skutočnosť má súd za preukázanú aj zo samotného tvrdenia žalovanej, že k takejto dohode došlo, aj keď žalobca túto skutočnosť popieral. Aj keď v zrušujúcom uznesení súd druhej inštancie uviedol, že je potrebné vykonať opätovný výsluch účastníkov, súd od tohto upustil a to z tohto dôvodu, že každá strana tvrdila svoje a to, že žalobca tvrdil, že k žiadnej dohode nedošlo s poukazom aj na posudok MUDr.Hargašovej, pričom žalovaná tvrdila, že k takej dohode došlo, o čom mali svedčiť aj výpovede ich detí, maloletej dcéry aj syna, ktorí sa dozvedeli o tom, že medzi účastníkmi došlo k dohode a tomu nasvedčovala aj tá skutočnosť, že v priebehu 3 rokov sa žalobca nepokúšal skontaktovať so žalovanou a neuplatňoval si nároky na zaplattenie polovice dlhu z uvedeného úveru. Žalobca aj do súčasnej doby motorové vozidlo užíva a teda bolo by v rozpore aj s dobrými mravmi, keby súd zaviazal žalovanú uhradiť žalovanú sumu, ktorú si uplatňuje žalobca. Na základe takto vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že skutočne konkludentne došlo k vyporiadaniu BSM medzi účastníkmi a to tak, že žalobca užíval motorové vozidlo ako aj počítače s tým, že uvedený úver v sume 200.000,- Sk splácal sám. A na základe takto vykonaného dokazovania súd návrh žalobcu zamietol.

36. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 CSP. O nároku na náhradu trov konania bude rozhodnuté v zmysle ust. § 262 ods. 1 CSP po právoplatnosti rozhodnutia vo veci.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní od jeho doručenia na tunajšom súde.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania podľa § 127 CSP uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Ak povinnosť uložená v tomto rozhodnutí nebude splnená, môže sa oprávnená osoba svojho nároku domáhať návrhom na vykonanie exekúcie.